

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa J. J., D. J., X. J., P. M., Z. M., Y. M., A. L. i E. K.
przeciwko S. [...] sp. z o.o. w W.
o uchylenie uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 marca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 maja 2016 r., sygn. akt VI ACz [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego Sądowi, który wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

Pozwana spółka złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 maja 2016 r., oddalającego jej zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 czerwca 2015 r., którym Sąd Okręgowy umorzył postępowanie w sprawie z powództwa E. K. przeciwko pozwanej o uchylenie uchwały wspólników. Powołując się na naruszenie art. 73 § 2 w związku z art. 355 § 1 i art. 386 § 1 oraz art. 397 § 2 zd. pierwsze i art. 391 § 1 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 8 czerwca 2015 r. i umorzenie postępowania w całości, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na przesłankę wskazaną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Twierdziła, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne, które ujęła w dwóch pytaniach:

- czy cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia przez jednego z kilkorga powodów w sytuacji, gdy po stronie powodowej występuje współuczestnictwo jednolite niebędące współuczestnictwem koniecznym, skutkuje umorzeniem postępowania w całości (tj. wobec wszystkich powodów, których łączy współuczestnictwo jednolite dowolne), czy też skutkuje umorzeniem postępowania jedynie w stosunku do tego z powodów, który złożył oświadczenie o cofnięciu pozwu?

- czy złożenie oświadczenia o cofnięciu powództwa bez zrzeczenia się roszczenia przez jednego ze współuczestników jednolitych niebędących współuczestnikami koniecznymi wymaga, dla wywołania skutku w postaci umorzenia postępowania w całości, uzyskania zgody pozostałych współuczestników?

Analiza wywodów zawartych w uzasadnieniu skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżąca nie przytoczyła argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie przesłanki, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W powołanym przepisie chodzi o zagadnienie prawne obejmujące poważną wątpliwość prawną, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi jednak wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym.

Oddalając zażalenie pozwanej, Sąd Apelacyjny przyjął, że między powódką E. K. a pozostałymi powodami zachodzi współuczestnictwo jednolite, ponieważ zgodnie z art. 254 § 1 k.s.h. prawomocny wyrok uchylający uchwałę ma moc obowiązującą między spółką a wszystkimi współnikami oraz w stosunkach między spółką a członkami organów spółki. Nie jest to jednak współuczestnictwo konieczne w rozumieniu art. 72 § 2 k.p.c., skoro prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały współników może przysługiwać także jednemu ze współników.

Podzielając pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 1991 r., II CZ 277/90 (nie publ.), Sąd Apelacyjny przyjął, że cofnięcie pozwu może być dokonane przez każdego ze współuczestników jednolitych

samodzielnie, lecz czynność ta odnosi skutek tylko do tego podmiotu. W konsekwencji, oznacza to wycofanie się ze sprawy tylko tego podmiotu, który cofnął pozew. Pogląd wyrażony w zaskarżonym postanowieniu jest przyjmowany również w doktrynie i znalazł potwierdzenie w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2014 r., V CSK 156/13 (nie publ.). Skarżąca nie przytoczyła przekonujących argumentów, świadczących o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego, które powodowałoby konieczność ponownego rozważenia go przez Sąd Najwyższy.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącą przesłanka określona w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani brana pod rozagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego Sądowi, który wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

aw

aj